

(Kaiken) Kristityn Kuolema

Horna

Kun yö on loputtomana
Ikuisuuden varjo yllämme
Taistelun kentät kristityn
Kuoleman kehtona
Ovat Hornan mahdin
Monumentaalisin luomus.

Sen pahuuden musta Pantheon.
Niin kauas kuin silmä kantaa
Lojuu iskujen murjomia
Elottomia ruumiita
Elämän heistä poistuneena,
Mustan raudan purtua (heidän)
Lihaansa kalvaen, polttaen,
Raastaen ja repien.

Taistelun yö muuttui lopun saapuessa
Synkemmäksi, Kristinkansan kuolemalla
Valon lyöden.

Haudaten sen papit tuhkaan
Joka oli heidän kirkoistaan jäljellä.

Noina hetkinä tuho, hävitys ja kuolema
Kävivät Grimsgardin pihasta marssien
Lopun kaikki ennustukset totena käsillään.

Aseina joilla Jumala ja Poikansa
Hakataan hengiltä,
Nyt. Ja uudelleen.
Yhä muistojemme toivossa. Uudelleen.